

FÒRUM 2.012 CATALUNYA 21 - TERRITORI I URBANISME - ESTAT I ALTERNATIVES

Nom del participant: Juli Esteban i Noguera

Temàtica tractada : règims del sol, rústic, regulació normativa, límits

---

Títol: Sol no urbanitzable

La regulació normativa de l'espai exterior a l'àmbit urbanitzat de les ciutats, i al que es preveu que pugui ser-ho, té una transcendència ambiental inqüestionable. Aquesta comesa ha estat sempre una responsabilitat del planejament espacial en el marc de l'establert per les lleis.

El sòl rústic (1956), el sòl no urbanitzable (1975) i els espais oberts (1998, en honor a l'Albert Serratos) són denominacions utilitzades fins avui, les quals comporten un posicionament pel que fa a la consideració del significat d'aquest espai i de les seves aptituds.

La radicalitat de la denominació "no urbanitzable" va ser una resposta al to descriptiu, i normativament ambigu, del "rústic" de la llei de 1956. Considero plenament vigent aquesta claredat radical en front a posicions que defensarien un reconeixement, i una regulació, de les situacions intermèdies, mitjançant un nou regim del sòl. "No urbanitzable" no significa que no s'admeti cap nova construcció o condicionament. Vol dir simplement que aquest sòl no es pot urbanitzar i parcel·lar. Cal destacar que la parcel·lació de tipus urbà és l'aspecte més substancial de la transformació urbanística del sòl. Per tant, personalment, no soc partidari ni del canvi de denominació, ni d'un regim de sol semi rural o semi urbà. Estic convençut que per la via de l'ordenació com sol no urbanitzable o, si es el que toca, com sol urbà, es pot resoldre la regulació normativa que precisen aquests espais.

En tot cas cal destacar que la escassa superfície de la majoria dels municipis catalans, i el caràcter, en bona part aleatori, dels seus límits, invalida els instruments d'àmbit municipal per tractar amb rigor l'ordenació del sòl no urbanitzable. Per tant, cal reconèixer plenament el paper del planejament territorial en la regulació del conjunt dels espais oberts, per bé que els límits dels diversos àmbits normatius d'aquests espais puguin ser precisats pel planejament d'àmbit municipal. Seria també una responsabilitat clara dels plans municipals donar respostes d'ordenació adients als àmbits rústics amb elevats graus d'ocupació, i fer-ho d'acord amb les directrius del planejament territorial. En tot cas, es tractaria d'evitar que ens seduïssin els encants de la "ciutat difusa", ja sigui la del Vèneto o d'alguns il·lustres exemples de casa nostra.

(1946 caràcters !!!)
